

על כל אלה

הצלקות.

● על פשע אלטלנה. על דמם של אברהם סטבסקי וחבריו אשר נרצחו ע"י תותחי מפא"י על מנת לחסל את האצ"ל פועלו, מפקדו, וממשיכתו הפוליטית, תנועת החרות. על רצח אלטלנה ועל עיוות ומחיקת פרק המרד מההיסטוריה, ועל פשע מניעת כבוד אחרון מנופלי המחתרת, פיצוי והוקרה למשפחות הפצועים וההרוגים.

● על פשע יצירת ישראל שניה ומוספ' לת. קבלתה בדי.ר.י.טי, קליטתה הגסה, ייסור' בה בשיכוני עוני והפיכתה למשרתת ישראל ראשונה שבעת ארמות ומשאבים, ישראל קרובה לצלחת של מפא"י — הסתדרות וקי' בזים.

● על ייסוד כלכלה בולשביקית מעוותת שהיא בסיס לכל חוליי המשק הישראלי עד היום. על כלכלה שנוסדה על מנת לשרת סקטור, לשרת מפלגה. לקחת מכולם ולתת

להרבה אומץ נזקקתי כאשר ישבתי תחת ידיו של רופא השיניים שלי ביום ו' האחרון. הרבה אויר אגרתי לפני שעניתי לשאלתו על עיסוקי בתשובה: "אני רוכב הליכוד". אולם במקום החרה כואבת של מורק ההררמה שבירי, קיבלתי לפתע. שטיפה" בת שעה על עדינותו של הליכוד מול פשעי המערך. על שחיקת הליכוד מול שחיתויות מטטר מפא"י מערך.

צדק רופא השיניים שלי. צדק גם ראש הממשלה המיועד של יוון, מיוטקיס, שסיפר לי לפני חודשיים, בביקורי אצלו, על אופן טיפולו במפלגה הסוציאליסטית שסולקה משלטונה המסואב. ואכן זמן קצר אחרי "המ" הפר" ביוון הצליחה מפלגתו השמרנית של מיוטקיס לשלול כל לגיטימציה מ"פאסוק" — המפלגה הסוציאליסטית ומראשה פאנפ' רראו. כל אורח יווני כבר מכיר את כל שחרי תות "מפא"י היוונית". כל צעיר יווני מכיר את "ארבעת הסקנדלים של פאסוק" וכל ילד יווני עוד יכיר את משפט השחיתות של פא סוק.

על כל פשעיה התחמקה מפא"י מערך מעונש בגלל עדינות הליכוד. בגלל ג'נטלמ' ניות האיש שניצח אותה ב'77, מנחם בגין האיש אשר סבל עשרות שנים מפשעיה. בגלל שיקולו הממלכתי של מחליפו יצחק שמיר, אשר העדיף לשתף את "העבודה" בשלטון תחת הוצאתה מחוץ לגבולות הלגיטימציה בישראל.

כך חמקו שמעון פרס וחבריו מהתשלום הכבד לו היו ראויים על פשעיהם, פשעי מפ' לגתם:

● על **פשעי מפא"י** כנגד המייסדים **הראשונים**, חלוצי המושבות אשר פועלם ההסטורי נמחק או עוות עד לבלי הכר ובמי קומם רשמו ב"ג וחבריו את עצמם כמייסדי המדינה הברית.
● על מלחמת החרמה והנידוי של מפא"י נגד האלטרנטיבה הביזיוניסטית שתחילתה בזריקה מעבודה ועלילת דם (רצח ארלוזורוב) והמשכה יד אחת עם שלטון הכיבוש הבריטי כסוזן. על ההלשנות ועל ההסגרות ועל המ' כות. על שנות המאסר ועל שנות הגלות ועל

זעקי ארץ אהובה

בשישי באוקטובר (73) בשבת בצהריים, צוחת המלחמה פילחה את השמיים,

בשישי באוקטובר (73) ביום כפורים, איבחת הפלדה, משק מטוסים, אבות ובנים, מזרח ודרום, חשך היום.

בשישי באוקטובר (73) נפל הפור, יפול הבית או יקום, בשישי באוקטובר (73) איש לא שאל: נכון? למה? חוקי? כמה? בשישי באוקטובר (73) אומצו הבנים על ידי אמהות ולא נודע אם יתומים או שכולות.

ושקע השמש וזרח השמש ולא רפתה המלחמה, ועשן ואש ודם וארכת המלחמה, וקץ העלומים ונשחתו הנעורים ולא הוכרעה המלחמה, וכששכך האבק יבשו דמעות הלוחמים החובקים שלושת אלפים חברים מתים, נשמע קול חלוש צרוד, ניצל הבית והמחיר כבד. כבד ...

בשישי באוקטובר (89) ביומן של יום שישי לא הורדו הדגלים בתרנים, בשישי באוקטובר (89) לא נזכר אף במילה שם של אלפי הבנים, בשישי באוקטובר (89) צילמו את בית גאלה לפני ולפנים, את מפלגת העבודה מתלבטת אם ללכת או לשבת, ולא הוזכר היום ההוא, שמא העם היושב בין המשפתיים, יעשה שתיים ועוד שתיים ויקשור היום הנורא ההוא עם מסע הזחילה אל מצרים, בעפ'רה.

בשישי באוקטובר (89) לא אמרו מעשה שיגרה "במותם צו לנו את החיים", לקחו אותם בחוצפה, הניחו לעשב לכסות הקברים. אלוהי המלחמות, אלוהי הנקמות, מי צריך סליחות!

פרט חשוב. אם יושמט יומן זה מהמדגם, הממצא יהיה מושלם: אין בתקשורת מכוונות או שמאלנות. צריך להחליף את העם.

אילה אדם

וסולל בונה ועבור הקיבוצים. תשלום עבור משלמות באר שבע ואופקים. משלמים מובטליהו.

● **לפני הפשע האחד עשר** מוטב נד היר את שמעון פרס. הפרת הסכם ממשלת האחרות, תוך ניצול כעס הרתיית על הליכוד שבחר ללכת עם המערך לממשלת אחרות, לא יסלחו ממשלה צרה תהיה ממשלה גנובה. ואם יצלה בירי שמעון פרס הוא יוכה לדראון כגונב ממשלה. זכרונות העגבניות של 1981 יהיו חיורים לעומת אלו שיבואו. שמעון פרס יהפוך לגנב לאומי. ובכל עיר, בכל כפר, בכל רחוב בכל שוק בכל יום, בכל שעה יפגש איתו העם בישראל ויזכיר לו שממשלה לא שוד' רים.

על הפשע האחד עשר יורשע שמעון פרס ע"י העם. הפשע האחד עשר הוא סופו הפיר ליטי של שמעון פרס.

סגנום במלחמה הראשונה אותה לא היא ניה' לה. על המערך שריפה ידי החיילים במלחמת לבנון, שהוציא את דיבת הארץ רעה בכל רחבי העולם בהטילו אשם בישראל כרוצחת סאברה ושתיאל.

● על מחדל האינתיפאדה. על ההפתעה. על חוסר התגובה. על הכשלון. על הפגיעה האיזמה בתרמית ישראל בעולם. על התשלום שישראל נדרשת ואולי תירש לשלם על אובדן כושר ההרתעה של ישראל.

● על 160,000 מובטלים. על מאות אלפי בני משפחות מובטלים החיים בסבל והשפלה, על מיליוני ישראלים החיים במיתון. על כשי לון היום של פרס ו"העבודה" שסודרו בעיוות הכלכלה מאתמול ע"י מפא"י.

● על שוד קופה הציבורית ע"י שמעון פרס. על המיליארדים ששדד פרס מן האוצר הישראלי עבור מקורבי מפלגתו. עבור קופ"ח

גיל סמסונוביץ

רק לקרובים לצלחת. לקרובים לפתק. לקי רובים למפא"י. כלכלה שיצרה תלות כלכלית ישראלית לדרות.

● על מחדל 73 שהמשיך את מחדל ההד' תשה. על אלפי בחורים הרוגים ופצועים, על עשרות אלפי בני משפחה כואבים ואבילים, על שלטון מושחת ומפוטם ששאננותו כמעט והביאה לשואה שניה. על שלטון שבע וסגור בתוך עצמו שבאטימותו התמיץ שלום, לא ראה את סימני השלום אותם ראה ולא החמיץ מנחם בגין.

● על אופוזיצית מערך ששברה את הקונ'י

ריים - אם בכלל ואם לתקופה בלתי מוגבלת - עקב מעשיה, מחדליה ועמדותיה הבוגדניים. אם הליכוד לא ינצל את ההזדמנות הזאת, בוחריו לא ינקוהו. אם הלי' כוד יוסיף לאורך זמן לשבת בקואליציה עם מפלגת העבודה הוא יעשה עצמו שותף למעשיה, מחדליה ועמ' דותיה הבוגדניים. אנו מעריכים כי אין לליכוד קרדיט אצל בוחריו המתוסכלים להמשך הקואליציה הנוכחית עם מפלגת העבודה, בוודאי לא לקואליציה נוספת עמה לאחר בחירות. לדעתנו אין לליכוד ברירה אלא:

א. לפרק את הקואליציה במהירות האפשרית.
ב. לפני כן להעביר את יצחק רבין מתפקידו כשר הביטחון כדי לא להילכד עמו בממשלת מעבר. לאחר הרימונים שהוא השליך על יהודים ביום "אלטאלנה" ולאחר הודעתו כעבור שנים רבות שהוא מוכן לעשות זאת שוב - מצמרר לחשוב מה עלול לקרות אם מפלגת העבודה תנחל תבוסה קשה בבחירות כאשר הפיקוד על צה"ל נתון בידי. מכלאן נובע:

ג. ממשלת המעבר צריכה להיות ממשלה צרה.
ד. וזה העיקר: לתפקיד שר הביטחון יש למנות את האיש בעל הכישרונות הטובים ביותר להילחם באינתי' פאדה.
אם האינתיפאדה תמוגר ע"י שר ביטחון מהליכוד, או אם היא תוכה על ידו מכה אנושה, מפלגת העבודה תת' קשה להתאושש ממפלגתה הפצועה.

מוזהים, פחות או יותר, עם השמאל המגויס ב"הגנה" שנים רבות לאחר מכן נשאל רבין ע"י דוד ברנוריון אם היה עושה זאת שוב. הוא השיב בחיוב ללא היסוס. אם ראש הממשלה הנוכחי שמניה את רבין לשר הביטחון היה שואל אותו האם הוא היה מפעיל שוב את צה"ל למטרות מפלגתיות, הוא היה בוודאי משיב בשלילה. ואולם אנחנו לא יכולים להיות בטוחים. מי שעשה זאת פעם יכול לעשות זאת שוב.

מאז ה"סיזון" ו"אלטאלנה" ועד היום השמאל היהודי בישראל הוא האויב מספר אחד של הליכוד לכל גלגוליו, אל הקודמים ואלה שעוד יבואו. את האויב הזה יש למחוק ולא לעשות אתו קואלי' ציות. כאשר הליכוד יושב עם אנשי מפלגת העבודה בקואליציה הוא כאילו ממלץ עליהם בפני הבוחר במ' קום להמאיש אותם. עליו. התוצאה מקדנציה משותפת עם מפלגת העבודה היא שכל טענה שהליכוד מעלה נגד המפלגה היריבה חוזרת, לפחות בחלקה, לראשו מכח שותפותו עם מפלגת העבודה בשלטון.

כיום יש הזדמנות נדירה לעשות את החשבון ההס' טורי עם השמאל אחת ולתמיד. לאורך כל חזית הוויכוח הציבורי השמאל נקלע לעמדות של בגידה, למעשה - לסולידאריות רעיונית ומעשית עם אויבי ישראל. אנו עומדים בפני הזדמנות הסטורית לשכנע את הבר' חר לגרש את מפלגת העבודה בחרפה מן החיים הציבור'

מרכזי הרובים

ממילכוד לליכוד

זירת הפעולה: חוף הים בתל-אביב (בערך מול הטיי' לת פינת רחוב פרישמן). התאריך: 22 ביוני, 1948. המע' מד: אניית המפעילים והנשק "אלטאלנה" שהובאה אר' צה ע"י אצ"ל בוערת במרחק מה מחוץ לאחר שנפגעה על גז של תותח ישראלי שנורה מהחוף. אנשי האניה קפצו לים כדי למלט את נפשם מהתפוצצות התחמושת וחומרי הנפץ שבבטן האניה, התפוצצות שהיתה צפויה בכל רגע. אנשי הפלמ"ח שעל החוף פתחו באש על השר' חים. יצחק רבין, כיום שר הביטחון, אז קצין מבצעים ראשי של הפלמ"ח, נכח במקום. בספרו האוטוביוגרפי "פנקס שירות" הוא כותב (בעמ' 568):

... אש תופת בעוצמה בלתי רגילה, מכל כלי הנשק, נפתחה לעבר האניה. משקעי השנאה של אנשי הפלמ"ח וה"הגנה" כלפי הארגונים (אצ"ל ולח"י - מה.) ומנהיגם מצאה את ביטוייה בעוצמת האש... אנשי היחידות של חטיבת "קריית" סרבו למלא את הפקודה המבישה ונטשו את עמדותיהם. יור רק אנשי הפלמ"ח שהיו